

Arrest

nr. 298 117 van 1 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 5 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 23 september 2018, diende op 4 oktober 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 22 mei 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd in beroep door de Raad bevestigd (RvV 7 december 2020, nr. X).

1.2. Op 27 september 2021 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 16 december 2021 verklaarde de commissaris-generaal dit verzoek niet-ontvankelijk. De Raad verwierp het beroep tegen deze beslissing (RvV 22 april 2022, nr. X).

1.3. Op 21 september 2022 diende verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 5 april 2023 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 6 april 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 21/09/2022

Overdracht CGVS: 14/03/2023

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Sheikhal Gendershe clan. U bent geboren in Afgooye (provincie Lower Shabelle) maar woonde sinds uw twaalfde in Lambar Konton (lett.: Nummer 50). In Somalië vernam u van uw vader dat u aan mentale achterstand leed. Omwille van problemen met al Shabaab verliet u samen met uw broers Somalië en nam een vlucht naar Kenia. Vanuit Kenia reisde u allen met de hulp van een smokkelaar per bus naar Oeganda. In Oeganda werd u door uw broer A.(...) en uw smokkelaar voorbereid op wat u diende te vertellen bij uw verzoek om internationale bescherming. Vanuit Oeganda nam u op 23 september 2018 een vlucht naar een voor u onbekend land. Vanuit die plaats nam u een vlucht naar België waar u op 4 oktober 2018 een eerste verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Ter staving van dit verzoek om internationale bescherming legde u een doorverwijsbrief voor psychotherapie van dr. F.(...) J.(...) (d.d. 30/01/2019); een attest van het Rode Kruis van ten laste name van de kosten voor een sessie bij een psycholoog P.J. op 7 februari 2019 en een attest van P.J., klinisch psycholoog (d.d. 06/03/2019) neer. Op 22 mei 2020 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers vastgesteld dat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de door u geopperde Somalische nationaliteit en de problemen die rechtstreeks in verband stonden met uw beweerde herkomst uit Afgooye en Lambar Konton in Somalië. Uw algemene kennis van uw directe leefomgeving bleek immers ontoereikend. Bovendien bleek u helemaal niet overtuigend wat betreft uw voorgehouden mentale achterstand. Deze argumentering en beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in haar arrest van 7 december 2020. U bleef in België en diende op 27 september 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde niet naar Somalië terug te kunnen keren omdat u er vreest omgebracht te worden door al Shabaab. U ging in België naar de Somalische ambassade om een nationaliteitsverklaring te laten opstellen. U legde in het kader van dit nieuwe verzoek deze op 16 september 2021 opgestelde nationaliteitsverklaring neer. U vertelde verder, op vraag van het Rode Kruis, op 28 april 2021 V.(...) H.(...), een neuropsycholoog in Namen te hebben bezocht. Zij onderwierp u aan enkele proeven om uw intellectuele functioneren te evalueren. U legde in het kader van uw tweede verzoek hiervan een verslag neer d.d. 26/05/2021. Op 26 augustus stelde uw neuropsycholoog een bijkomend verslag op over uw consultatie in april 2021. Tot slot legde u een brief van uw raadsman, mr. Hardy, neer waarin hij de redenen van uw tweede verzoek om internationale bescherming uiteenzette (d.d. 23/11/2021). Het Commissariaat-generaal verklaarde op 20 december 2021 uw tweede verzoek niet ontvankelijk. Er werd immers vastgesteld dat u uw tweede verzoek om internationale bescherming volledig steunde op de motieven die u in uw eerste verzoek reeds uiteen had gezet en die geenszins overtuigden. De RvV verwierp uw beroep in haar arrest van 22 april 2022. U bleef in België en diende op 21 september 2022 een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw nieuw verzoek herhaalt u dat de asielmotieven die u aanvankelijk uiteenzette, met name dat u in Somalië voor uw leven vreest omwille van al Shabaab en stelt u de situatie in uw land via de media te volgen. U haalt aan 's nachts slecht te slapen en u zich zorgen maakt om uw broers en zussen, u niet weet waar uw broers die eerder in Oeganda waren zijn en stelt dat in Somalië geen medische zorg en onderwijs voorhanden is. Voorts geeft u aan dat u uw oranje kaart verlengd wil zien worden zodat u naar school zou kunnen gaan. Via uw sociale assistent kwam u in contact met de organisatie NANSSEN v.z.w., waar u op 24 januari 2023 bent gehoord inzake uw asielmotieven, bijgestaan door een tolk Somali/Frans.

Ter staving van uw derde verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een doktersattest waarin staat gemeld dat u omwille van ziekte geen lessen kan bijwonen van 04/01/2023 tot en met 13/01/2023; een rapport van de organisatie NANSSEN v.z.w. ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming (d.d. 08/03/2023); een onvolledig attest opgesteld op 1 februari 2023 door een arts/psychiater en tevens medisch directeur van “Clinique de l'Exil”; een onvolledig attest van uw sociale assistente bij het Rode Kruis (d.d. 02/03/2023) en medische verslagen van uw neuroloog, dr. A.(...) P.(...) (d.d. 10/11/2022 en 09/12/2022).

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw tweede verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofdte géén bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

In dit verband moet er immers op worden gewezen dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verder "DVZ"-op 9 maart 2023, op een vraag of er volgens u elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, ontkennend antwoordde. Evenmin werden er bijzonderheden opgemerkt door de ambtenaar die u op dat moment ondervroeg (zie vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ d.d. 09/03/2023). De DVZ stelde dan ook in verband met de beoordeling bijzonder procedurele noden vast dat er voor wat betreft u geen procedurele noden vast te stellen zijn (zie beoordeling bijzonder procedurele noden d.d. 09/03/2023). Verder blijkt uit de door u afgelegde verklaringen bij de DVZ dat u aangeeft geen concrete gezondheidsproblemen te hebben. U gaf er enkel aan niet te goed kunnen slapen en u zorgen te maken over uw broers en zussen (zie verklaringen DVZ d.d. 09/03/2023, vraag 13). Voorts kan worden vastgesteld dat u bij de DVZ vlot alle vragen beantwoordde inzake uw identiteit en de motieven van uw derde verzoek om internationale bescherming beantwoordde. Zo blijkt u zich via de media te informeren over feiten die u aanbelangen, uiteengezette feiten in tijd en ruimte te kunnen plaatsen (zie verklaringen DVZ d.d. 09/03/2023, vraag 10), uw Belgisch telefoonnummer te kunnen opgeven en alert te reageren op bijkomend gestelde vragen. Ook gaf u er aan geen veranderingen te willen brengen in uw voorgaande verklaringen (zie verklaringen DVZ d.d. 09/03/2023, vraag 17, vraag 20 en vraag 24).

Het CGVS is derhalve van oordeel dat huidig volgend verzoek om internationale bescherming volgens de gangbare procedure als niet-ontvankelijk kan worden aangemerkt zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS, moeten worden verleend. Er kan in het kader van onderhavige procedure dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet, met name uw vrees voor al Shabaab (zie verklaringen DVZ d.d. 09/03/2023, vraag 20). In tegenstelling tot uw eerdere bewering mentale en psychologische problemen te hebben (zie verklaringen DVZ d.d. 25/11/2021), geeft u actueel dan wel aan geen concrete gezondheidsproblemen te kennen (zie verklaringen DVZ d.d. 09/03/2023, vraag 13).

Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden Somalische nationaliteit en uw herkomst uit Afgooye en Lambar Konton. Er werd hierbij dan ook gewezen op uw algemene gebrekkige basiskennis over uw directe en ruimere woonomgeving. Voorts bleek u geen enkele affiniteit te hebben met het leven Somalië. Uw verklaringen met betrekking tot uw levensomstandigheden in Somalië als persoon met een mentale achterstand, waren ook niet overtuigend. Het viel hierbij voornamelijk op dat u uw mentale achterstand/ziekte opwierp als verschuiving voor vastgestelde inconsistenties en uw onvermogen om doorleefde verklaringen over uw leven in Somalië af te leggen, terwijl u verder wel degelijk in staat bleek te zijn om op sommige vragen gedetailleerd te antwoorden. U bleek trouwens opmerkelijk genoeg wel in staat data aan bepaalde feiten te kunnen linken en in staat te zijn om uitgebreide (ingestudeerde) opsommingen te geven over bepaalde geografische plaatsen in Somalië, wat bijkomend erop kon wijzen dat u wel degelijk bent opgeleid. Uit het arrest van de Raad d.d. 07/12/2020 naar aanleiding van uw eerste procedure blijkt bovendien dat de Raad uw profiel duidelijk in rekening gebracht heeft en overigens de nodige kanttekeningen plaatste bij de geloofwaardigheid van dit argument. In dit verband, kan worden verwezen naar de relevante passages in het bevestigingsarrest: Uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt naar het oordeel van de Raad daarenboven dat verzoeker

over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming op een zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten. De protection officer stelde tijdens het persoonlijk onderhoud eenvoudige, duidelijke vragen die verzoeker kennelijk kon volgen en waarvan hij de inhoud en logica correct begreep. De bestreden beslissing stelde bovendien nog terecht vast dat verzoekers verwijzingen naar zijn mentale achterstand klemmen met de vaststelling dat hij doorheen het persoonlijk onderhoud kennis blijkt te hebben van concrete plaatsen, leeftijden, afstanden en tijdstippen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4, 5, 7, 10, 11, 19, 24). Dat verzoeker zich overigens wel degelijk en goed bewust is van de inhoud en impact van zijn verklaringen, blijkt uit de vaststelling dat hij zijn mentale achterstand enkel vermeldt bij vragen om meer uitleg of wanneer blijkt dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud inconsistent zijn met zijn verklaringen bij aanvang van de procedure (Ibid., p. 6, 7, 9, 17, 25, 26), terwijl hij op andere punten wel gedetailleerde verklaringen kon afleggen. Verzoeker toont aldus niet in concreto aan dat zijn verstandelijke vermogens dermate beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en er te voldoen aan zijn verplichtingen, noch dat hij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming niet op een coherente, gedetailleerde en consistente wijze zou kunnen uiteenzetten.” (zie Arrest nr. 245 474 van 7 december 2020 in de zaak RvV 248 806 / IV).

Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke profiel en verblijfplaats(en) en leefomstandigheden voor uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en de omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe zouden hebben aangezet om uw land te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en verzoek om internationale bescherming raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De beoordeling van het CGVS werd op 7 december 2020 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Voor wat betreft de door u aangebrachte elementen in uw tweede verzoek om internationale bescherming herhaalde u uw aanvankelijke asielmotieven en legde een verklaring van nationaliteit neer, als twee verslagen van uw neuropsycholoog, Victoria Heyman.

Betreffende de neergelegde nationaliteitsverklaring op uw naam, verklaarde u zelf om een document bij de Somalische ambassade in Brussel te zijn geweest, ten einde een bewijs te leveren van uw Somalische nationaliteit (zie verklaringen DVZ d.d. 25/11/2021, vraag 16 en vraag 18), werd opgemerkt dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kan de ambassade in België zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. In het door u neergelegde document werd dan ook vermeld dat de Somalische ambassade bij het opstellen van dit attest uw gegevens integraal had overgenomen van de door u neergelegde verblijfskaart. Aldus bood de door u neergelegde nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade, waarvan niet betwist werd dat deze werd uitgereikt door deze instantie, naar de inhoud toe, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct waren. Aangaande de twee verslagen van uw neuropsycholoog, werd er op gewezen dat het verslag werd opgemaakt aan de hand van uw verklaringen en gedragingen die u ten opzichte van de opsteller had gesteld. Er moest dan ook worden benadrukt dat het niet is omdat een dergelijk verslag een samenvattende weergave bevat van uw verklaringen, dat dit eveneens impliceert dat hieruit een causaal verband kon worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van uw beweerde nationaliteit en/of de feiten in Somalië zou hebben kunnen aantonen. Dergelijke attesten kunnen geen uitsluitel geven over de ware oorzaak van uw psychologische/mentale toestand. Uit de inhoud van de verslagen bleek dan wel dat uw neuropsycholoog vaststelde dat u traag was en bepaalde opdrachten niet verstond om deze te kunnen uitvoeren (zie verslag neuropsycholoog d.d. 26/05/2021), doch dat er, rekening houdend met uw persoonlijke achtergrond, geen mentale achterstand werd aangetoond en niets buitensporig de norm werd vastgesteld (zie verslag neuropsycholoog d.d. 26/08/2021).

Treffend was dan ook vast te stellen dat uw verklaringen bij uw neuropsycholoog en uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming helemaal niet eensluidend bleken. Het was immers verbazingwekkend te noemen dat u bij de DVZ aangaf volledig analfabeet te zijn (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 11), vervolgens op het CGVS vertelde dat u tevergeefs probeerde les te volgen in een koranschool maar uiteindelijk noch daar noch naar een gewone school bent gegaan (notities CGVS d.d. 11/12/2019, p. 8,9) om tijdens uw consultatie bij uw neuropsycholoog haar voor te hebben houden dat u Somalisch kan lezen en schrijven en dat u naar een klas in een privéschool bent gegaan (zie verslag neuropsycholoog d.d. 26/05/2021, p.1). Ook was het opvallend dat u bij uw neuropsycholoog beweerde uw vader voor uw ogen vermoord te hebben zien worden (zie verslag neuropsycholoog d.d. 26/05/2021, p.2), terwijl u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming voorhield dat uw vader buiten uw zicht zou zijn omgebracht (zie vragenlijst CGVS d.d. 13/11/2018, vraag 5). Los van het feit dat er aan uw verklaringen al geen enkel geloof kon worden gehecht, bleek u er geen graten in te zien om bij uw neuropsycholoog uw verklaringen doordacht aan te passen om u zelf een bepaald profiel aan te meten naar gelang de situatie zich voordoet. Deze vaststelling wees er dan ook bijkomend op dat uw verstandelijke vermogens allerm minst beperkt te noemen zijn.

Waar uit deze stukken verder weliswaar kon worden afgeleid dat een medicamenteuze behandeling werd aangeraden en er werd gevraagd om u bezigheden te geven zodat u iets omhanden zou hebben, waren die vaststellingen niet van aard om een ander licht te werpen op de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, waar het CGVS en de Raad oordeelden dat het duidelijk is dat uw herkomst uit Somalië helemaal niet aangetoond is, noch afbreuk doet aan de rechtsgeldigheid van het procedureverloop dat tot deze uitkomst heeft geleid.

Wat betreft de omstandigheden of oorzaken die aan de basis liggen van uw (mentale) gezondheidstoestand, restte zodoende de vaststelling dat u in dit verband niet langer dienstig kon verwijzen naar uw Somalische herkomst en nationaliteit. U liet dan ook opnieuw na duidelijkheid en inzicht te verschaffen mbt uw werkelijke land van herkomst. Uw verklaringen bij uw neuropsycholoog over gebeurtenissen in uw land die naar haar mening voor een psychologisch trauma konden hebben gezorgd (zie verslag neuropsycholoog d.d. 26/05/2021, p.4), toonden bijgevolg geen concrete link met enige actor van vervolging of ernstige schade, hetgeen samen met uw reële nationaliteit, herkomst en situatie – niettemin een wezenlijk aspect betreft van elk verzoek om internationale bescherming- en waaromtrent de bewijslast en medewerkingsplicht onverkort bij u als verzoeker van internationale bescherming berusten. In lijn met vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State, werd opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht op eigen merites en moeten documenten, zo ook medische stavingsstukken, beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen (RvV, nr. 111 641 van 10 oktober 2013).

Aangaande uw voorgehouden gezondheidsproblemen werd dan ook volledigheidshalve opgemerkt dat deze niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er werd u dan ook aangeraden om voor een beoordeling van medische elementen een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

U bracht aldus wederom geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2 in aanmerking komt.

Voor wat de door u neergelegde documenten in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming aangaat, waar u -zoals supra werd opgemerkt- volledig steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerdere verzoeken hebt uiteengezet, dient te worden opgemerkt dat deze alle voorgaande weigeringsbeslissingen niet kunnen ombuigen. Het betreft immers om verslagen van uw therapeuten die voortbouwen op uw verklaringen aangaande de door u beweerde gebeurtenissen in Somalië. Echter werd door het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, en bevestigd door de RvV, vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte daadwerkelijk uit Somalië herkomstig te zijn.

Betreffende de inhoud van het rapport van de organisatie NANSSEN v.z.w., ter ondersteuning van uw derde verzoek om internationale bescherming, kan vooreerst worden vastgesteld dat u in staat was om een

medewerker van deze organisatie op 24 januari 2023 te woord te staan, bijgestaan door een tolk Somalisch/Frans (zie document NANSEN v.z.w. d.d. 08/03/2023, p.1). Verder blijkt uit de inhoud van het rapport dat ze hun advies steunen op uw verklaringen aldaar als op reeds door u neergelegde documenten, die intussen werden besproken (zie supra) en waarover de RVV twee arresten heeft gevelde (zie arrest nr. 245 474 van 7 december 2020 in de zaak RvV 248 806 / IV en zie arrest nr. 271 651 van 22 april 2022 in de zaak RvV 269 763 / XI).

Wat betreft een verwijzing in het rapport van NANSEN v.z.w. naar een consultatieverslag van dr. S.(...) B.(...), een psychiater die u op 1 april 2021 heeft ontmoet en die opmerkt dat u vreest naar Somalië teruggestuurd te worden en lijdt aan PTSD (zie rapport NANSEN v.z.w. p.8), doch waarvan u geen document meer neerlegde in het kader van uw asielprocedure -noch bij de RVV in uw verzoekschrift d.d. 29/12/2021, noch in het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming-, kan worden opgemerkt dat de inhoud ervan volledig in de lijn van bovenstaande rechtspraken ligt.

Aangaande de door u nieuwe neergelegde stukken, met name een onvolledig attest opgesteld op 1 februari 2023 door een arts/psychiater en tevens medisch directeur van "Clinique de l'Exil", waarnaar het rapport van NANSEN v.z.w. verwijst als een attest van uw psychiater A.(...) A.(...) en hieruit citeert, dient te worden opgemerkt dat een attest van een therapeut zich enerzijds baseert op uw verklaringen en anderzijds op uw gedragingen die u ten opzichte van de opsteller had gesteld. Waar in dit stuk weliswaar wordt opgetekend dat u kampt met bepaalde moeilijkheden op intellectueel, sociaal, affectief vlak en op vlak van zelfstandigheid, zijn deze vaststellingen niet van aard om een ander licht te werpen op de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, waar het CGVS en de Raad oordeelden dat het duidelijk is dat uw herkomst uit Somalië helemaal niet aangetoond is en uw voorgehouden mentale achterstand niet overtuigt, noch afbreuk doet aan de rechtsgeldigheid van het procedureverloop dat tot deze uitkomst heeft geleid. Bovendien staat de vaststelling van deze arts dat u analfabeet zou zijn (zie attest d.d. 01/02/2023 Clinique de l'Exil), haaks op uw eerdere uitleg bij uw neuropsycholoog dat u naar een privéschool bent gegaan (zie administratieve dossier, verslag neuropsycholoog d.d. 26/05/2021, p.1). Deze vaststelling wijst er wederom op dat u op uitermate doordachte wijze uw verklaringen aanpast om u zelf een bepaald profiel aan te meten naar gelang de situatie zich voordoet en wijst dan ook opnieuw op dat uw verstandelijke vermogens allerm minst beperkt te noemen zijn en doet vermoeden dat u in uw directe omgeving, zoals bij uw sociale assistenten in het opvangcentrum als bij medebewoners -zie inhoud van een door u bij de DVZ neergelegd onvolledig attest van uw sociale assistente bij het Rode Kruis (d.d. 02/03/2023)- en uw therapeuten een bepaalde rol aanneemt en een passieve/apathische houding voorhoudt ten einde u aan een verblijfsstatuut in België te helpen. Uit de medische verslagen van uw neuroloog, dr. A.(...) P.(...) 10/11/2022 en 09/12/2022), blijkt enkel dat u op het moment van uw onderzoek geen medicatie nam en zijn er na onderzoek verder geen (fysieke) anomalieën gevonden.

Inzake het door u neergelegde doktersattest waarin staat gemeld dat u omwille van ziekte geen lessen kan bijwonen van 04/01/2023 tot en met 13/01/2023 kan hieruit enkel worden opgemaakt dat u lessen volgde en u tijdelijk wegens ziekte deze niet kon bijwonen, niets meer niets minder.

Wat betreft de omstandigheden of oorzaken die aan de basis liggen van uw actuele (mentale) gezondheidstoestand, rest zodoende de vaststelling dat u in dit verband niet langer dienstig kan verwijzen naar uw (duidelijk ongeloofwaardig bevonden) Somalische herkomst en nationaliteit. Waar u hier tot op heden echter zonder meer in volhardt en nog steeds nalaat om duidelijkheid en inzicht te verschaffen mbt uw werkelijke land van herkomst. Evenmin toont u bijgevolg aan een concrete link met enige actor van vervolging of ernstige schade, hetgeen samen met uw reële nationaliteit, herkomst en situatie -niettemin een wezenlijk aspect betreft van elk verzoek om internationale bescherming- en waaromtrent de bewijslast en medewerkingsplicht onverkort bij u als verzoeker van internationale bescherming berusten. In lijn met vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State, dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht op eigen merites en moeten documenten, zo ook medische stavingsstukken, beoordeeld worden in samenhang met de verklaringen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen (RvV, nr. 111 641 van 10 oktober 2013). Medische attesten vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoeker zijn verwondingen heeft opgelopen (RvS, 10 juni 2004, nr. 132 261 ; RvV 11 juni 2008, nr. 12 474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2 468) en dit zal a fortiori het geval zijn voor zover de medische bewijsstukken géén betrekking hebben op fysieke sporen die mogelijks toelaten om een onmiskenbaar verband te leggen tussen de vastgestelde verwondingen of littekens en bepaalde

specifieke gedragingen of handelingen die ervan aan de basis liggen, doch wél – zoals in voorliggend geval – op psychisch-medische moeilijkheden waarbij zulk een duidelijke link of causaal verband met vervolgingsfeiten of een situatie van ernstige schade duidelijk minder evident is. Aangaande uw gezondheidsproblemen dient dan ook volledigheidshalve te worden opgemerkt dat deze niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen u een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

U brengt aldus geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- “- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, §4, 48/7, 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- Artikelen 3, 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens;
- De kennelijke beoordelingsfout;
- Het algemene beginsel van behoorlijk bestuur, voor zover dit de verplichting inhoudt om de zaak zorgvuldig en nauwgezet te onderzoeken en met alle elementen rekening te houden;
-
- Het voorzichtigheidsbeginsel;
- Artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen
- Artikelen 8.17 en 8.18 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek”.

Verzoeker licht toe als volgt:

“3 .1. Weerlegging van de argumenten van het genomen besluit

Tegenpartij verklaart het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk, aangezien verzoeker volgens tegenpartij geen nieuw element indient waaruit blijkt dat verzoeker een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 1980.

Volgens tegenpartij kan verzoeker zijn Somalische herkomst niet aantonen.

Daartoe grondt zij zich op verklaringen die werden afgelegd in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker werd immers niet gehoord door het CGVS tijdens het tweede en derde verzoek om internationale bescherming.

*Zij is van mening dat uit de medische documenten niet blijkt dat verzoeker aan een zodanige mentale achterstand lijdt dat hij vragen over zijn identiteit niet op coherente wijze kan beantwoorden.
Op basis van deze elementen verklaart het CGVS het verzoek niet-ontvankelijk.
In het kader van het onderhavige beroep, zal verzoeker deze twee argumenten beantwoorden.*

A. Wat betreft de medische documenten

Tegenpartij verwijt verzoeker dat hij bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming niet heeft aangegeven dat hij specifieke procedurele behoeften had. Zij geeft aan dat verzoeker verklaart zich altijd goed te voelen.

Uit de bijgevoegde documenten blijkt echter duidelijk dat verzoeker zich niet bewust is van zijn medische toestand. Dit is precies het principe van de personen met een verstandelijke beperking, zij zijn zich er niet van bewust.

In het kader van zijn nieuwe verzoek om internationale bescherming heeft verzoeker nieuw bewijsmateriaal ingediend, waaronder namelijk :

- Een Nansen verslag van 08 maart 2023*
- Een verslag van psychiatrische raadpleging van 01 april 2021.*
- Een verslag van de psychiater A.(...) A.(...) van 01 februari 2023*
- Een brief van de heer X.(...) M.(...) A.(...), beëdigde tolk die onder meer voor de GAMS werkt.*

Er dient eraan herinnerd te worden dat deze Rechtsmacht in haar arrest van 22 april 2022, uitgesproken in het kader van het dossier van verzoeker, heeft gesteld dat de eerder door verzoeker ingediende attesten werden opgesteld door een psycholoog "die afhankelijk is van wat de patiënt hem vertelt, in tegenstelling met een arts of psychiater die op basis van fysieke bevindingen, onafhankelijk van wat de patiënt hem vertelt, medische problemen kan vaststellen." Uit de ingediende verklaringen blijkt inderdaad dat de vaststellingen grotendeels zijn gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en de observaties van de psycholoog tijdens raadplegingen en niet op objectieve medische en/of neuropsychologische onderzoeken.

In het onderhavige geval heeft verzoeker echter verslagen ingediend die werden opgesteld door een neuroloog enerzijds, en door een psychiater anderzijds.

Allebei stellen de achterstand vast van verzoeker en de gevolgen daarvan.

Zo geeft Dokter A.(...) aan :

1.

De patiënt vertoont een bijzonder psychologisch profiel, dit vanaf de vroege kindertijd, dat heeft geleid tot een vertraging in de algemene ontwikkeling.

- Intellectuele moeilijkheden*
- Moeilijkheden in socialisatie*
- Moeilijkheden met autonomie*
- Moeilijkheden in emotionele ontwikkeling*

Hij bleef steken in een globaal psychologisch functioneren gekenmerkt door emotionele onvolwassenheid, een geringe autonomie, intellectuele tekortkomingen (analfabetisme). Hij heeft zich nooit kunnen integreren in een groep leeftijdsgenoten.

Hij heeft de beschermende familiekring niet kunnen verlaten en heeft zich niet buiten de familiekring en in een nabije en vertrouwde omgeving kunnen ontwikkelen.

Hij zit momenteel vast in een gebrekkig en onvolwassen mentaal en sociaal functioneren.

- Zwakke autonomie op emotioneel niveau*
- Weet niet hoe hij zich moet integreren in de groep volwassenen (socialisatie)*
- Algemene moeilijkheden in begrip en communicatie*

Tekort aan basisvaardigheden

- Tekort aan basisvaardigheden (koken, zich verplaatsen en alleen zijn weg vinden !)*

2.

De elementen van posttraumatische stress zijn aanzienlijk :

- Slaapstoornissen met posttraumatische nachtmerries en nachtangsten*
- Algemene angst en sociale fobie*
- Dissociatieve elementen (psychische desoriëntatie)*
- Verdriet en depressieve episodes*

3.

De resultaten van de neuropsychologische testen laten het volgende zien :

- een algehele tekortsituatie (ondanks het succes van bepaalde testen, in het gemiddelde)
- Een posttraumatische stress
- een aandachtsstoornis
- een bijzonder contact (slechte opvoeding, gezinscontext en oorlogscontext)

Ik kan concluderen dat de patiënt aanzienlijke moeilijkheden heeft om zijn levensverhaal op te roepen, wat resulteert in fluctuaties in zijn spraak en hiaten gezien het bijzondere psychologische profiel (met autistische elementen) dat leidt tot een globale intellectuele en emotionele mentale achterstand. De posttraumatische stress verergert het klinische beeld en de moeilijkheden van de patiënt (cognitieve stoornissen met gedeeltelijk geheugenverlies, dissociatieve elementen, reactivering van posttraumatische stress tijdens gesprekken).

Deze evaluatie is klinisch, rekening houdend met de verschillende elementen van het dossier.

De neuroloog noteert in zijn conclusies : “Tableau clinique de déficits cognitifs très probable. Il s'agit d'un patient qui ne semble pas évoluer comme les autres personnes au centre de la Croix Rouge, notamment en ce qui concerne les cours de français, l'adaptation au pays. Le questionnement avec un traducteur lors de la consultation du 26/10/2022 laisse suspecter d'un QI bas, d'une labilité cognitive, même en prenant en considération le niveau bas éducationnel.”

Aldus hebben twee deskundigen het gedrag van verzoeker kunnen analyseren in het kader van een specifiek en goed onderbouwd deskundig onderzoek.

Deze twee verslagen werden ter kennis van het CGVS gebracht, hetzij via het Nansen verslag, hetzij via de e-mail die de raadsman van verzoeker op 08 maart 2023 aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft gericht.

Het is opvallend, met name met betrekking tot de artikelen 8.17 en 8.18 van boek 8 van het Belgisch Burgerlijk Wetboek, waarin het beginsel van de bewijskracht van geschriften is neergelegd, dat het CGVS in zijn beslissing stelt : “ (...) blijkt enkel dat u op het moment van uw onderzoek geen medicatie nam en zijn et na onderzoek verder geen (fysiek) anomalieën gevonden”.

Ook het standpunt van het CGVS met betrekking tot het verslag Nansen is niet verdedigbaar.

Het CGVS benadrukt immers het feit dat Mijnheer kon deelnemen aan een onderhoud met NANSEN (als een verdere aanwijzing van zijn autonomie) : « (...) kan vooreerst worden vastgesteld dat u in staat was om een medewerker van deze organisatie op 24 januari 2023 te woord te staan (...) ».

Het feit dat hij heeft deelgenomen aan een interview met ons zegt niets over hoe het interview heeft plaatsgevonden of wat het inhield. Alles wat erover gezegd wordt in de interventie is :

« NANSEN steunt zich voor dit advies ook op de verklaringen van de heer H. N. gedaan tijdens het gesprek ten kantore van NANSEN op 24 januari 2023. Er was een tolk in de Franse taal aanwezig. “ (p.1). Bovendien meldt het verslag Nansen uitdrukkelijk : (p. 16) : « Ook NANSEN heeft kunnen vaststellen dat de heer H. N. problemen ondervindt. Zo was de heer H.N. niet in staat om zelfstandig naar het kantoor van NANSEN te komen voor zijn afspraak, dit in tegenstelling tot de meeste personen die internationale bescherming nodig hebben en die NANSEN tot dusver heeft bijgestaan. De heer H.N. moest worden begeleid tijdens de reis door een vrijwilliger van het centrum waar hij woont. Hij moest vervolgens terug naar het treinstation worden gebracht, ondanks dat dit goed te bereiken is en slechts tien minuten lopen van ons kantoor“».

Het is ook niet juist te stellen dat NANSEN « hun advies steunen op uw op verklaringen aldaar als op reeds door u neergelegde documenten, die intussen werden besproken (zie supra) en waarover de RVV twee arresten heeft geveld”.

Het verslag is gebaseerd op alle stukken van het dossier, met inbegrip van de nieuwe stukken : het verslag van de psychiater, het verslag van de neuroloog en de getuigenis van E.(...) R.(...)

Het CGVS geeft aan dat de toegezonden documenten onvolledig zijn (attest van dokter A.(...) of mevrouw R.(...)). Al deze documenten zijn echter op de dag van het verhoor van verzoeker via zijn raadsman naar de Dienst Vreemdelingenzaken gestuurd in een e-mail van 08 maart 2023, die bij het onderhavige verzoekschrift is gevoegd.

Zowel ten aanzien van bovengenoemd arrest uitgesproken door deze Rechtsmacht als ten aanzien van de inhoud van de documenten die verzoeker ter ondersteuning van zijn derde verzoek om internationale bescherming heeft bijgevoegd, bestonden er dus nieuwe elementen die de kans aanzienlijk vergroten dat hij aanspraak zou kunnen maken op de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of op subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4.

B. Wat betreft het getuigschrift van de beëdigde tolk

In het kader van zijn briefwisseling van 08 maart 2023, verwijst de raadsman van verzoeker uitdrukkelijk naar het getuigschrift van de Heer M.(...) A.(...) en geeft aan : “En ce qui concerne son identité, Monsieur

M.(...) A.(...), interprète juré, peut attester qu'en raison du vocabulaire utilisé par Monsieur, on ne peut douter de son origine somalienne.

Monsieur, au vu de ses capacités mentales, est incapable de "créer" une origine en étudiant du vocabulaire et des mots typiques de la Somalie. »

Verrassend genoeg maakt het CGVS er in de beslissing geen melding van, maar ook hier en gelet op de nieuwe medische verslagen die werden ingediend, betreft het een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoeker aanspraak kan maken op de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of op subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4.

Dit document verschaft immers belangrijke informatie over de identiteit van de verzoeker en zoals uiteengezet in punt 3.2 (zie infra) zijn de gehandicapte personen in Somalië het slachtoffer van onmenselijke en vernederende behandelingen.

Het niet in aanmerking nemen van dit document schendt duidelijk de in het middel beoogde beschikkingen.

3.2 . De behandeling van personen met een verstandelijke beperking in Somalië

Het Somalische gezondheidssysteem is al tientallen jaren verzwakt door conflicten en humanitaire crises. De medische zorg door artsen en ziekenhuizen in Somalië ligt onder het gemiddelde in vergelijking met de wereldbevolking². En hoewel een op de drie Somaliërs lijdt aan een of andere vorm van geestesziekte, zijn er vrijwel geen diensten voor geestelijke gezondheidszorg. In 2015 waren er twee artsen gespecialiseerd in geestesziekten, voor een geschatte bevolking van 3,5 miljoen.

Thans bieden slechts vijf medische centra zorg voor mensen met psychische stoornissen.

Naast het gebrek aan adequate gezondheidszorg worden mensen met psychische stoornissen in Somalië vaak gediscrimineerd. Een groot deel van de bevolking gelooft dat psychische stoornissen het gevolg zijn van de aanwezigheid van een geest die "jinn" wordt genoemd, of van hekserij. Het woord waalan (gek) wordt vaak gebruikt om iemand met een ernstige geestelijke handicap aan te duiden.

Dit blijkt namelijk uit een verslag van de WHO :

[citaat WHO, "A situation analysis of mental health in Somalia" van 2010, https://applications.emro.who.int/dsaf/EMROPUB_2010_EN_736.pdf?ua=1, p. 21-22]

Het stigma en de discriminatie van geestelijk gehandicapten worden nog versterkt door de algemene overtuiging van Somaliërs dat iemand met een geestelijke handicap nooit meer zal genezen.

Zij vormen bijgevolg een bijzonder gemarginaliseerde groep, en velen raken al snel geïsoleerd van hun gemeenschap, waardoor de ziekte ernstig verergert.

De UNCHR meldt dat isolatie en sociale uitsluiting het voor de getroffen personen bijzonder moeilijk maken om in het huwelijk of op de arbeidsmarkt te stappen en hen beletten enige vorm van verantwoordelijkheid binnen het gezin of de gemeenschap uit te oefenen.

Amnesty International onthult ook dat mensen met een handicap een groter risico lopen op gedwongen huwelijken, geweld, verkrachting en herhaalde gedwongen uitzettingen

répétition¹¹. Het gebrek aan bescherming, verergerd door de wijdverspreide discriminatie, maakt hen inderdaad nog kwetsbaarder.

Dit blijkt ook uit een Verslag rapport van KAD van 19 januari 2018, waarin staat dat :

[citaat

https://assets.publishing.service.gov.uk/media/5a744dbded915d0e8bf188ec/Disability_in_Somalia.pdf, p. 13-14]

In een dergelijke context, en gezien het gebrek aan wetgeving ter bescherming van de rechten en integriteit van mensen met psychische stoornissen, is het probleem niet zozeer het gebrek aan gezondheidsdiensten, maar veeleer de kwaliteit van de aangeboden behandeling.

In dit verband wijst het verslag van Human Right Watch van oktober 2015 op duidelijke mensenrechtenschendingen bij de behandeling van geestesziekten in Somalië:

[citaat https://www.hrw.org/sites/default/files/report_pdf/somaliland1015_forupload_0.pdf, p. 31]

[Ibid., p. 34]

Het aan de ketting leggen van geesteszieken blijkt een betrekkelijk wijdverbreide praktijk te zijn in het land, zowel in de particuliere sfeer als in gespecialiseerde centra, hetgeen leidt tot ernstige schendingen van de mensenrechten. Somaliërs rechtvaardigen het gebruik van deze praktijk over het algemeen met de noodzaak om de agressiviteit en agitatie van geesteszieken onder controle te houden.

[citaat

https://assets.publishing.service.gov.uk/media/5a744dbded915d0e8bf188ec/Disability_in_Somalia.pdf, p. 16]

En het ketenen kan soms maanden of jaren duren. De UNHCR merkt op dat 74% van de personen die bij een onderzoek in Somalië werden geïdentificeerd, zeiden dat zij langer dan zes maanden geketend waren.

Verzoeker heeft zeer weinig in Somalië geleefd.

Hij heeft geen contact met het land en geen familie aldaar.

Hij zal derhalve door de samenleving worden geïsoleerd en gestigmatiseerd.

Ongetwijfeld zal hij bij terugkeer het slachtoffer worden van een onmenselijke en vernederende behandeling wegens zijn geestelijke toestand."

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- Nansen-verslag (stuk 3);
- Mail van de advocaat van verzoeker van 8 maart 2023 gericht aan de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming (stuk 4);
- Getuigenis van M.(...) A.(...) (stuk 5);
- Neurologische verslagen van neuroloog P.(...) A.(...) van 10 november 2022 en 9 december 2022 (stuk 6);
- Getuigschrift van arts A. (...) A.(...) van 1 februari 2023 (stuk 7);
- Getuigschrift van de maatschappelijk werkster van verzoeker, E.(...) R.(...) van 2 maart 2023 (stuk 8).

Met uitzondering van stuk 5, de getuigenverklaring van een beëdigd tolk Frans-Somali die stelt dat verzoeker Somalisch is, opgemaakt te Brussel op 1 maart 2023, bevonden deze documenten zich al in het administratief dossier zoals dit voorlag bij het nemen van de bestreden beslissing (Documenten, stuk 5).

2.1.2. In een nota met opmerkingen van 7 juni 2023 zet de commissaris-generaal uiteen dat geen gegrond middel werd aangevoerd.

2.1.3. In een aanvullende nota van 4 oktober 2023 brengt verzoeker een taalanalyse bij. Hij licht toe dat dit met zekerheid aantoonde dat de verkregen resultaten duidelijk overstemmen met de Somalische taalgemeenschap Benadiri en het district Afgoye (waaruit verzoeker beweert afkomstig te zijn) in het gebied ligt waar dit dialect wordt gesproken. In deze context kan niet worden ontkend dat verzoeker niet alleen Somalisch is, maar ook afkomstig uit het district Afgoye. Verzoeker heeft zeer ernstige mentale gebreken die elke manipulatie onmogelijk maken. Bovendien is de taalanalyse zeer volledig, aangezien de fonologie, morfologie en syntaxis van de zinnen werd onderzocht en beoordeeld.

De aanvullende nota bevat een taalanalyse van Verified van 26 juli 2023.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet: *"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of

wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat de voorwaarde van nieuwe elementen of feiten die aan de orde zijn, zoals bepaald in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, is vervuld.

Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient verder te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verzoeker in het kader van zijn huidige, derde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Waar verzoeker er allereerst op wijst dat hij niet werd gehoord door de commissaris-generaal, wijst de Raad verzoeker op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden in het kader van verzoekers tweede en huidige, derde verzoek om internationale bescherming, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3, van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming. Verder wijst de Raad erop dat uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (administratief dossier verzoeker, stuk 7, "*Verklaring volgend verzoek*"). Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat de commissaris-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of zijn verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat de commissaris-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn verzoek reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Waar verzoeker vervolgens stelt dat er door de commissaris-generaal geen rekening werd gehouden met het door zijn raadsman overgemaakte getuigschrift van de heer M.(...) A.(...) ter staving van zijn Somalische herkomst en nationaliteit, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de vaststelling uit zijn nota met opmerkingen van 7 juni 2023 dat voormeld stuk werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken doch niet aan de commissaris-generaal. Verder kan dergelijk stuk niet volstaan om de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden nationaliteit en herkomst te herstellen. Het stuk vertoont immers een gesolliciteerd karakter aangezien het werd opgesteld op vraag van verzoeker en zijn advocaat. Verder komt het niet toe aan een tolk, zelfs al is deze beëdigd, om in het kader van een verzoek om internationale bescherming uitspraken te doen over de nationaliteit dan wel de herkomst van een verzoeker wiens verklaringen hij in een professionele context vertaalt.

Waar verzoeker verder wijst op de nieuwe medische documenten die hij heeft neergelegd ter staving van zijn nood aan steunmaatregelen, brengt de Raad zijn arresten met nummer 245.474 van 7 december 2020 en 271.651 van 22 april 2022 in herinnering waarin de door de verzoeker ingeroepen mentale problemen en zijn mogelijke nood aan steunmaatregelen reeds werden beoordeeld. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van voormelde arresten. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad immers, wat dit verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot hetzelfde/een vorig verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit blijkt overigens uit de overweging 36 van de Richtlijn 2013/32/EU: *“Indien een verzoeker een volgend verzoek doet zonder nieuwe bewijzen of argumenten voor te leggen, zou het onevenredig zijn de lidstaten te verplichten een nieuwe volledige onderzoeksprocedure te volgen. In die gevallen moeten de lidstaten een verzoek als niet-ontvankelijk kunnen afwijzen op grond van het beginsel van het gezag van gewijsde.”*

De Raad treedt de volgende correcte en pertinente vaststellingen bij van de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal van 7 juni 2023: *“2.4.2. Wat het verslag van de neuroloog d.d. 10/11/2022 betreft, blijkt dat de neuroloog een vraaggesprek heeft gehad met verzoeker, waaruit bepaalde elementen worden weerhouden. Een EEG leverde geen bijzondere vaststellingen op. In het verslag van de neuroloog d.d. 09/12/2022 wordt verwezen naar evaluaties van de neuropsycholoog uit mei en augustus 2021. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat het hier de attesten van de heer V. H.(...) d.d. 26/05/2021 en 26/08/2021 betreft, dewelke werden neergelegd in het kader van het vorige verzoek om internationale bescherming zodat de inhoud ervan al het voorwerp heeft uitgemaakt van een beoordeling door de Raad. Zij hierbij overigens opgemerkt dat de neuroloog vaststelt dat de vermoedens van de neuropsycholoog geuit in een eerste rapport niet gevaloriseerd werden in een tweede rapport. Verder werd bijkomend neurologisch onderzoek gedaan, volgend op de eerdere consultatie. De neuroloog concludeert dat een ‘cognitief gebrek’ (‘déficit cognitif’) zeer waarschijnlijk is en een laag IQ vermoed wordt. Er wordt echter niet geduid wat de reikwijdte hiervan is, noch wordt eenduidig gesteld dat verzoeker niet in staat kan worden geacht om waarheidsgetrouwe verklaringen over zijn eigen leven en directe omgeving in het land van herkomst af te leggen. Bijgevolg brengen de attesten van de neuroloog geen gegevens bij die van die aard zijn dat ze een ander licht werpen op de eerdere beoordelingen van verzoekers mentale en cognitieve capaciteiten (zie supra).*

Aangaande het attest van de psychiater d.d. 01/02/2023 merkt verweerder op dat in het verzoekschrift geen concrete tegenargumenten worden ontwikkeld om de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande dit stuk, te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het citeren uit dit attest. Dienaangaande kan nog worden opgemerkt dat uit het attest blijkt dat de psychiater verzoeker slechts twee maal heeft gezien op consultatie. Er wordt verwezen naar neuropsychologische testen doch deze worden niet verder geduid, hetgeen ook geldt voor de vaststellingen die eruit getrokken worden. Vaststellingen aangaande PTSD worden in het geheel niet verder geduid. Dit attest is dan ook niet van dien aard dat het tot een andere beoordeling van verzoekers mentale en cognitieve capaciteiten zou moeten leiden dan de beoordeling door de Raad in het kader van de voorgaande verzoeken. Verzoeker laat overigens na om dit zelf op enigerlei wijze te duiden.

2.4.3. Wat betreft het attest van de sociaal assistente van het opvangcentrum waar verzoeker verblijft – waarvan het CGVS geen kennis had (cfr. supra) – ten slotte, merkt verweerder op dat dit attest niet is opgesteld door een psycho-medisch professional. Bovendien kan uit de indrukken en bevindingen van de auteur niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat kan worden geacht om waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen aangaande zijn herkomst of verleden.

2.5. Waar verzoeker ten slotte nog de beoordeling in de bestreden beslissing van de tussenkomst van Nansen hekelt, stelt verweerder vast dat verzoeker geenszins aantoont dat de inhoud van dit document van die aard is dat er sprake is van een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroot. Uit de inhoud van dit verslag blijkt dat Nansen o.a. uitgebreide kritiek uit op de beoordeling van de twee eerste verzoeken om internationale bescherming door de Commissaris-generaal en de Raad, in het bijzonder deze van de bijzondere procedurele noden die in hoofde van verzoeker zouden bestaan en de steunmaatregelen die hadden moeten worden genomen. Dit betoog is in grote mate gebaseerd op elementen die deel uitmaken van het administratief dossier inzake verzoekers eerste en tweede verzoek om internationale bescherming. Verweerder verwijst

dienaangaande dan ook naar hetgeen hierboven reeds is uiteengezet omtrent het gezag van gewijsde waarmee de arresten van de Raad van 7 december 2020 en 22 april 2022 zijn bekleed. Verder verwijst verweerder naar hetgeen hierboven uiteengezet werd omtrent de bijgebrachte stukken van een psychiater, neuroloog en sociaal assistent (§§ 2.4.1 – 2.4.3)."

Waar de aanvullende nota van verzoeker van 5 oktober 2023 nog een taaltest *"Linguistic Origin IDentification"* van Verified van 26 juli 2023 toevoegt aan het dossier van verzoeker, merkt de Raad op dat deze test gepaard gaat met verschillende beperkingen. Verzoeker kan aldus niet worden gevolgd dat deze test met zekerheid aantoonde dat verzoeker Somalisch is en afkomstig uit het district Afgoye. In de eerste plaats blijkt dat de gegevens die verzoeker aanbrengt over zijn achtergrond een nieuw element bevatten waardoor verzoekers profiel eens te meer op losse schroeven komt te staan. Zo valt op in de paragraaf *"Information in the order form"* dat verzoeker heeft verklaard ook het Engels te spreken. Dit staat uiteraard op gespannen voet met verzoekers eerdere verklaringen en de beweerdde *"zeer ernstige mentale gebreken die elke manipulatie onmogelijk maken"*, zoals de aanvullende nota stelt. De volledigheid van de linguïstische analyse laat verder niet toe om bepaalde gevolgtrekkingen op absolute wijze te trekken met betrekking tot verzoekers nationaliteit en regio van herkomst. De analyse stelt immers dat er sinds de jaren 1980 geen veldwerk meer werd uitgevoerd in Somalië. De referentie naar een onderzoek van Abdullahi in 1999 werd uitgevoerd in Somaliland, wat een andere regio betreft dan deze waarvan verzoeker beweert afkomstig te zijn. De test zelf geeft dus uitdrukkelijk aan voorzichtig te zijn met de link die wordt gemaakt tussen een geografische regio en een taalgemeenschap. Dit wordt eveneens ondersteund in de bijlage bij de taalanalyse die ingaat op de methode en de beperkingen van de taaltest. In het bijzonder wordt vermeld dat de woelige geschiedenis in Somalië immers heeft geleid tot een algemeen bekende diaspora van Somaliërs. Dit gegeven werd overigens al uitdrukkelijk aangeduid in het arrest van de Raad in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming (RvV 7 december 2020, nr. 245 474):

"Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat niet wordt betwist dat hij Somalisch spreekt, op een manier die overeenstemt met de uitspraak van zijn vermeende regio van herkomst, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft. Nergens uit het administratief dossier blijkt dat er een taalanalyse heeft plaatsgevonden waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers Somalische dialect overeenstemt met het dialect in zijn vermeende regio van herkomst.

Verder merkt de Raad op dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts één aspect dat een herkomst kan aantonen en doet geen afbreuk aan de vereiste dat verzoeker middels gedetailleerde, doorleefde en coherente verklaringen zijn nationaliteit en herkomst moet aantonen. Dit geldt temeer nu de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voorkomt, maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen, en na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld is uitgeweken.

Daarenboven houdt het spreken van de Somalische taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Somalië nu talen ook elders aangeleerd kunnen worden.

Volgende motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Ten eerste wil het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen opmerken dat uw medewerking tijdens het gehoor meermaals te wensen overliet. U ontweek regelmatig de vragen, ook al ging het om eenvoudige vragen. Zo werd u gevraagd om uw geboortedatum op te geven. U verklaarde in 1993 geboren te zijn. U werd daarop gevraagd of u ook de dag en de maand kon noemen, daar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde op 19 april 1993 te zijn geboren (zie verklaringen DVZ, vraag 4). U repliceerde hierop meteen met: "Ik ben mentaal ziek ik herinner me dat niet" (notities CGVS, p.6). Opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel een concrete geboortedatum opgaf, werd u gevraagd of u deze dan bent vergeten dan hoe u verklaart u deze op het CGVS plotsklaps niet meer te kennen. U antwoordde enkel: "ik zei dat ik in 1993 ben geboren" en ontkende vervolgens bij de DVZ een concrete geboortedag en geboortemaand te hebben opgegeven (notities CGVS, p.7). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter niet afdoende. Uit het administratieve dossier blijkt immers dat u de door u afgelegde verklaringen bij de DVZ op 13 november 2018 voor akkoord heeft ondertekend, nadat ze u werden voorgelezen in de Somalische taal.

U maakte op het CGVS bovendien geen enkel gewag van problemen tijdens uw gesprek bij de DVZ voor wat betreft uw geboortedatum en verklaarde uitdrukkelijk er alle vragen te hebben begrepen (notities

CGVS, p.4). Uw uitleg door uw mentale achterstand uw geboortedatum niet(meer) te kennen is dan ook niet overtuigend.

Het is overigens treffend dat u even verder op het CGVS wel kan opmerken twee namen van de kinderen van uw zus niet te hebben vermeld bij de DVZ en hierbij zelfs de link makend naar hun actuele leeftijden (notities CGVS, p.4). Een dergelijke uitleg wijst dan ook alles behalve op een mentale achterstand. Ook uit andere verklaringen blijkt dat u heel goed in staat bent om bepaalde feiten met (concrete) datum in tijd te plaatsen. Zo gaf u bij de DVZ aan in januari 2018 te zijn gehuwd (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 15a) en vertelde dat u tot aan uw vertrek op 10 september 2018 in Lambar Konton (Number 50) woonde (zie verklaringen DVZ d.d.13/11/2018, vraag 10). Op het CGVS verklaarde u zeer concreet uw vader op 10 mei (2018) te hebben verloren(notities CGVS, p.10) en op 11 september 2018 Vanuit Lambar Konton naar Afgooye te zijn gereisd (notities CGVS, p.18). Bij de DVZ gaf u ook zeer concreet aan op 20 september 2018 in Oeganda te zijn aangekomen (zie verklaringen DVZ 13/11/2018, vraag 24). Verder was u er bij het opgeven van uw reisweg erg nauwkeurig in het opgeven van data van aankomst en vertrek (zie verklaringen DVZ 13/11/2018, vraag 31). Wanneer u werd opgemerkt dat het toch opvallend is, gelet uw beweerde mentale achterstand, om zo goed om te kunnen gaan met concrete data, stelde u enkel: "Voor ik vertrok heeft de smokkelaar me alles zo uitgelegd" (notities CGVS,p.11). Die uitleg is echter maar weinig aannemelijk, daar smokkelaars er helemaal geen persoonlijk belang bijhebben om hun klant dergelijke data aan te leren en het betalen van de prijs voor hun diensten van groter belang is voor de beoefenaars van dit beroep. Waar u opvalt in het weergeven van feiten die u concreet in tijd weet te situeren—uw geboortedatum uitgezonderd-, dient te worden vastgesteld dat u ook helemaal niet verhinderd was om uitgebreide opsommingen te geven over bepaalde concrete geografische plaatsen in Somalië (notities CGVS,p.24). Doch is het opvallend verder vast te stellen dat wanneer de vragen over uw eigen leefwereld gingen u meermaals een antwoord schuldig bleek. Dit blijkt vooreerst uit uw opmerkelijk antwoord in 2005 door uw vader naar Lambar Konton te zijn genomen, terwijl u werd gevraagd of u zich herinnerde in welk seizoen uw verhuisplaats vond (notities CGVS, p.17). Daar u uw familie als een familie van landbouwers voorstelde werd u weerom gevraagd in welk seizoen uw vader met jullie vertrok. U vergoelijkte het niet kunnen vermelden van het seizoenmerkwaardig genoeg niet met uw eerder beweerde mentale achterstand maar met de melding niet naar school te zijn geweest en het dus niet te weten (notities CGVS, p.17). Aangezien kennis over seizoenen op zich niets te maken heeft met het al dan niet naar school gaan, werd u gevraagd of u binnen uw leefomgeving dan nooit over seizoenen hoorde, zoals over droogteseizoenen. U gaf immers aan dat uw vader, zelfs in Lambar Konton wonende, alsnog naar zijn velden in Afgooye ging om aan landbouw te doen (notities CGVS, p.15). Bovendien kan men er van uitgaan dat ook ongeschoolde (leden van een familie van) landbouwers en veehouders op hun manier seizoenen kunnen duiden. U antwoordde echter louter ontkennend en stelde dat uw vader er nooit overhad verteld (notities CGVS, p.17).

Op de vraag hoe het kwam dat u wel jaartallen had kunnen onthouden –en even verder zelfs een concrete dag, maand en jaar van vertrek kan opgeven ("11e van de 9e maand van 2018")-maar nooit zou hebben gehoord over seizoenen, gaf u enkel aan: "Ik weet dat niet, ik weet niet goed" (notities CGVS, p.17). Uw antwoorden ontberen dan ook elke doorleefdheid. Het feit dat u vlot data kan gebruiken en deze linkt aan bepaalde feiten doet dan ook vermoeden dat u wel degelijk (hoger) opgeleid bent.

Dat u niet overtuigt uw hele leven als zoon van een landbouwer in Somalië te hebben doorgebracht blijkt verder uit uw totale onvermogen om een inzicht te geven in uw eigen clan, uw clanlijn en in de hoofdc clans in Somalië. Nochtans is het clansysteem in Somalië de meest belangrijke en bepalende maatschappelijke factor. Het behoren tot een clan is van fundamenteel belang in de Somali samenleving gezien het de identiteit, positie in de maatschappij, hulp en de graad van bescherming bepaalt van een individu. Dat u, hoewel uw vader u wel bijbracht tot welke clan u behoort, maar er verder niets meer over zou hebben verteld, ook niet uw clanlijn (de namen van de mannelijke voorouders), is opmerkelijk en niet overtuigend. Daar u verklaarde: "Ik ben Sheikhal Gendershe",werd u gevraagd wat de band is tussen Sheikhal en Gendershe. U herhaalde enkel vaag: "Sheikhal Gendershe iseen clan" (notities CGVS, p.8). Gepolst of er een familieband zou zijn tussen beide stelde u de relatie tussen hen niet te kennen. Evenmin had u een idee of Sheikhal Gendershe tot een grotere groep of clan zou behoren (notities CGVS, p.8). Uw persoonlijke clanlijn, beginnend van uw eigen naam tot Sheikhal kon u niet opgeven. Daar u aangaf dat uw vaders naam H.N.S is, werd u gevraagd of "haji" een eigennaam dan een (religieuze) titel was die bij de naam van uw vader hoort. U herhaalde enkel: "Dat is naam van mijn vader H.N.H.S.", zonder verder in te gaan op de gestelde vraag. Wie de vader van S. zou zijn wist u niet (notities CGVS, p.9). Of u namen van de Somalische hoofdc clans kende zei u "Neen" (notities CGVS, p.9). Zelfs wanneer u de vraag werd gesteld of u andere namen van clans, behalve Sheikhal Gendershe, kon noemen antwoordde u ontkennend. Bij de opmerking of er geen andere jongens uit de buurt waren die tot andere clans behoorden, haalde u uw stokpaardje "mentale ziekte/achterstand" weer te voorschijn, stellende dat u

hierom niet met de jongens speelde (notities CGVS, p.9). Merkwaardig is dan ook verder uw opmerking van uw broer A. te hebben gehoord dat uw stiefmoeder tot de Elay clan behoort. Op de vraag wat voor clan Elay dan wel was, kwam u niet verder dan te herhalen dat Elay haar clan was (notities CGVS p.28). Geconfronteerd met de namen van de vier hoofdc clans van Somalië, zoals Hawiye, Darod, Rahanweyn – waartoe de subclan Elay wordt gerekend-, Digil/Mirifle en de minderheidsclan Ashraf (notities CGVS, p.28), gaf u te kennen hier nooit over te hebben gehoord. Tot welke clans de nomaden van Lambar Konton behoren wist u evenmin te melden. Ook had u geen idee of er clanconflicten in uw woonomgeving aanwezig waren. U legde uit dat u dit allemaal niet wist omdat u uw huis nooit uitkwam. Daar (clan)conflicten iedereen uit de omgeving kunnen treffen en het dagdagelijkse leven van de mensen uit dat gebied beïnvloeden, is uw opmerking dit allemaal niet te weten “daar u uw huis niet uitkwam” niet overtuigend (notities CGVS, p.29).

Dat u langs de ene kant helemaal niets kan vertellen over clans in Somalië en die uit uw leefomgeving, maar een deel van uw asielaanvraag wel linkt aan een aanval van een clanmilitie, meer bepaald die van de Haber Gedir, een subclan van de Hawiye [hoofdc clan die u niet van naam herkende], op uw eigen familie (notities CGVS, p.13,14), is niet doorleefd te noemen en lijkt eerder op het reproduceren van een stereotiep verhaal, dat werd ingestudeerd in het kader van een asielprocedure. Bovendien duidt deze vaststelling nogmaals op een totale afwezigheid van enig inzicht in het dagdagelijkse leven van een inwoner van Centraal- en Zuid Somalië. Dat uw weinige geografische kennis louter ingestudeerd is, blijkt verder uit de volgende vaststellingen. Zo situeert u bij de DVZ uw geboorteplaats Afgooye in de provincie Lower Shabelle (zie verklaringen DVZ d.d.13/11/2018, vraag 5). Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd in welke provincie Afgooye ligt, reageert u eerst met: “Kan u herhalen?”, om vervolgens te stellen: “Neen ik weet niet” (notities CGVS, p.22). Geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ stelt u enkel: “Ik zei geboren in Afgooye” en ontkent vervolgens te hebben gemeld in welke provincie deze plaats zich zou bevinden (notities CGVS, p.22). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter geen afdoende uitleg, daar u uw verklaringen bij de DVZ voor akkoord had ondertekend nadat ze u werden voorgelezen in de Somalische taal. Aangezien u op het CGVS verklaarde van uw broer A. te hebben vernomen dat Afgooye een district is, werd u gevraagd welke andere districten u nog zoal kende (notities CGVS, p.5,22). U repliceerde enkel geen andere districten te kennen (notities CGVS, p.22). Opvallend is verder vast te stellen dat u op het CGVS concreet kan vertellen dat u geboren bent in de wijk Hawo Tako in Afgooye en dat uw oom in diezelfde wijk tegenover jullie woonde (notities CGVS, p. 5,12), terwijl u bij de DVZ vertelde dat u geen nadere details kon geven wanneer u werd gevraagd naar uw woonplaatsen (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 10). Dit doet dan ook vermoeden dat u uw algemene kennis over Afgooye tussendoor heeft geprobeerd bij te spijkeren.

Dat uw kennis over Afgooye duidelijk niet voortkomt uit een eigen beleving blijkt verder uit uw uitleg over de ligging van een rivier in die plaats. Opvallend is immers vast te stellen dat u de rivier verkeerdelijk als “Lower Shabelle”/ “Shabelle Hoose” benoemt (notities CGVS, p.15,16). In werkelijkheid heet de rivier gewoon Shabelle en verwijst “Lower” naar één deel van de provincie Shabelle. U maakte deze link naar de provincie echter niet stellende niet te weten in welke provincie Afgooye ligt. Volgens u bestaat er zelfs niets anders met de benaming Lower Shabelle (notities CGVS, p.16,22). Daar u verklaart dat u in de wijk Hawo Tako woonde en er nog zou zijn geweest voor uw vertrek richting Europa, werd u gevraagd of de rivier te zien was vanuit deze wijk. U gaf hierop enkel ontwijkend aan: “ik ging niet buiten” (notities CGVS, p.16). Wanneer u werd opgemerkt of u de rivier dan eventueel zag wanneer u vanuit Hawo Tako richting Lambar Konton vertrok dan wel deze diende over te steken, ontweek u de vraag weerom door enkel te stellen dat u in de namiddag was vertrokken (notities CGVS, p.16). Wanneer u opnieuw werd gevraagd of u de rivier dienden te passeren antwoordde u alsnog bevestigend: “Ja we moesten dat”. Hoever de rivier van uw huis in Hawo Tako dan lag gaf u enkel aan dat het “ver” was. Gevraagd om een schatting te maken antwoordde u merkwaardig genoeg met een exacte afstand, stellende dat het twintig kilometer verderop was. Om zich ervan te vergewissen of de afstand van uw woonst in Hawo Takotot de Shabelle rivier een dergelijk grote afstand tot elkaar had, werd er gepolst hoelang men erover deed om van Hawo Tako tot de rivier te gaan. U gaf daarop aan: “Het is veel” (notities CGVS, p.16), zonder verder een zinspelende te doen op de tijd die men ervoor nodig had. Daar u ook meer recent in de wijk Hawo Tako bij uw oom te zijn geweest is uw opmerking dat de Shabelle rivier op twintig kilometer van deze wijk loopt treffend. Uit beschikbare informatie (kaarten toegevoegd in uw administratieve) blijkt immers dat de Shabelle rivier zich op enkele honderden meters van de wijk Hawo Tako bevindt. Dat u, indien u werkelijk in Afgooye, in de wijk Hawo Tako, zou zijn geweest de nabijheid van de rivier niet zou hebben opgemerkt geeft dan ook duidelijk aan dat u geen voeling heeft met deze leefomgeving. De vraag of u de rivier moest oversteken om in Lambar Konton te geraken dan jullie gewoon de rivier diende te volgen beantwoordde u als volgt: “Wanneer het water vol is moetje een bootje nemen als het leeg staat kan je het passeren”, hiermee duidelijk makend dat men het water over moest (notities CGVS, p.16). Uw verdere opmerking “Neen we

moesten niet naar de richting van de rivier”, staat dan ook haaks op deze eerdere verklaring (notities CGVS, p.17). Hiermee geconfronteerd legde u uit: “Ik zei dat we het moesten passeren maar er zat geen water in toen.” Wanneer u werd opgemerkt dat uw verklaringen elke coherentie misten, met name eerst stellen dat u niet in de richting van de rivier moest en vervolgens dat u het water diende te passeren, gaf u verder geen reactie (notities CGVS, p.17). Behalve de wijk Hawo Tako blijkt u overigens geen enkele naburige wijk te herkennen wanneer u deze worden opgenoemd. Gevraagd of u gehoord had van Mbgathi, een wijk aangrenzend aan Hawo Tako, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.23). Evenmin bleken de namen van de nabijgelegen wijken zoals Buulo Folyo, Tollow en Buulo Shiisho, u bekend voor te komen (notities CGVS, p. 23). Daar tussen Lambar Konton en Afgooye de plaats Bocoroo ligt, werd u gevraagd of u deze benaming ooit had gehoord. U antwoordde ontkennend (notities CGVS, p.23). Muuri daarentegen herkende u wel van naam. U verklaarde dat Muuri een klein dorp was gelegen bij het dorp Lambar Konton (notities CGVS, p.23). Gevraagd wat u over Muuri nog zo kon vertellen zei u enkel: “Ik weet niets meer want ik woonde daar niet” (notities CGVS, p.24). Merkwaardig is overigens uw uitleg, van uw broer A., een hele resem namen van dorpen zoals Muuri, Bulu Cadey, Bulu Xansho, Faat Muuse, Laanto Buuro, Lambar Lixda (lett.: Nummer 60), te hebben moeten van buiten leren (notities CGVS, p.24). Daar u verklaarde nooit naar buiten te zijn mogen gaan en voor “achterlijk” te zijn gehouden, is uw opmerking dat uw broer wilde dat u deze informatie begreep/verstond, ridicuul. Opvallend is overigens uw bewering dat hij u deze informatie in de drie dagen dat jullie in Oeganda waren liet instuderen en nooit voordien, moest hij daadwerkelijk zo begaan zijn geweest met de capaciteiten van uw geheugen, zoals u dat uitlegt (notities CGVS, p.24). Uiteindelijk blijkt uit uw verklaringen meermaals dat u alle informatie die u aanreikt over uw beweerdde leefomgeving pas buiten Somalië heeft moeten aanleren (notities CGVS, p. 14,17,18,22,27). Dit blijkt te meer uit uw onvermogen om meer te vertellen over uw leven in Lambar Konton. Wanneer u werd gevraagd om over uw leven in deze plaats te vertellen vanuit uw eigen oogpunt en niet wat uw broer u hierover deed onthouden, kwam u niet verder dan te stellen: “Ons leven was goed maar na (de)moord op vader waren we bang, toen AS (al Shabaab) ons had bezocht, we konden daar niet wonen, ze zeiden je moet meewerken anders doden we jullie daarom zijn we vertrokken”. Daar u met dit antwoord enkel verwees naar uw beweerdde vertrekmotief en geen inkijk gaf in uw eigen dagdagelijkse leven in Lambar Konton, werd u opnieuw gevraagd om over uw eigen leven aldaar te vertellen. U antwoordde enkel: “Ik heb niets gezien ik weet enkel wat A. me vertelde” (notities CGVS, p.27). Uw bewering een mentale achterstand te hebben en hierdoor alles over Somalië van uw broer te hebben moeten instuderen, wordt dan ook duidelijk tegengesproken door deze ingestudeerde kennis over abstracte elementen die ver van uw dagelijks leven verwijderd zijn.

Treffend is overigens vast te stellen dat u, hoewel u verklaart een vliegreis vanuit Hamar naar Kenia te hebben gemaakt, u niet bekend bent met de andere gangbare benaming van Hamar, namelijk Mogdishu. Wanneer u met de benaming Mogadishu werd geconfronteerd verklaarde u er nooit van te hebben gehoord (notities CGVS, p.11,19,25). Uw uitleg voor deze onwetendheid, met name dat u nooit buitenkwam, is zoals reeds opgemerkt niet aannemelijk. U maakte volgens uw eigen zeggen immers een reis met de wagen tot Mogadishu/Hamar en er werd in deze stad een paspoort voor u opgemaakt. Dat u in uw omgeving, als inwoner van Somalië, de naam van de Somalische hoofdstad Mogadishu nooit zou hebben horen vallen, is niet aannemelijk, vooral omdat u wel steeds ingelicht bleek over de plaatsen waar u zich zou hebben bevonden (notities CGVS, p.11). Dit aan u opgemerkt vergoelijkte u deze onwetendheid weerom door te stellen: “Ik ben mentaal ziek/achter, ik kan dat niet weten” (notities CGVS, p.26). Het feit dat u Hamar van naam kent en weet dat de internationale luchthaven er Aden Adde wordt genoemd, maar nooit over Mogadishu zou hebben gehoord, is nonsensicaal en bevestigt enkel weerom het vermoeden dat u niet uit dit land afkomstig bent maar beperkte informatie heeft ingestudeerd. Daar u niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk uit Somalië te komen, daar uw algemene kennis over het land over de door u beweerdde woonplaatsen in Lower Shabelle nihil is, zijn de u aangehaalde recente problemen van u en uw familie met al Shabaab in deze regio, die uw vertrekmotief vormden, niet overtuigend.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Afgooye, noch uit Lambar Konton, beide gelegen in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerdde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn vrees voor vervolging ten aanzien van Somalië, wijst de Raad er andermaal op dat verzoekers Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk

worden geacht, zodat verzoeker niet aantoont dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade ten aanzien van Somalië.

De door verzoeker bijgebrachte landeninformatie (verzoekschrift, stukken 6-12) kan niet dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoeker in gebreke blijft zijn Somalische nationaliteit en persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.”

In het arrest van de Raad in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming werd geoordeeld dat verzoeker nog steeds niet *in concreto* aantoont dat zijn verstandelijke vermogens dermate beperkt zijn dat hij niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en er te voldoen aan zijn verplichtingen, noch dat hij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en de relevante elementen van zijn verzoek om internationale bescherming niet op een coherente, gedetailleerde en consistente wijzen zou kunnen uiteenzetten (RvV 22 april 2022, nr. 271 651, p. 21):

“Verzoeker toont, gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen, dan ook niet aan dat de commissaris-generaal in het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming rekening diende te houden met enige bijzondere procedurele noden in zijn hoofdte.

Verzoeker kan dus niet gevolgd worden in zoverre hij meent dat een nieuw gehoor moet plaatsvinden, rekening houdend met zijn mentale toestand en cognitieve capaciteiten.

De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan worden verklaard zonder dat er specifieke steunmaatregelen zoals een persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal, moet worden verleend.

Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verzoeker in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Er dient vooreerst op te worden gewezen dat de Raad in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat verzoekers Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk worden geacht, zodat hij niet aantoont dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade ten aanzien van Somalië (RvV 7 december 2020, nr. 245 474).

In het kader van onderhavig, tweede verzoek volhardt verzoeker in de eerder afgelegde verklaringen met betrekking tot zijn Somalische nationaliteit en herkomst en zijn vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade ten aanzien van Somalië. Het feit dat verzoekers problemen in het kader van het eerdere verzoek om internationale bescherming als ongeloofwaardig werden geapprecieerd, laat op zich toe vast te stellen dat de argumentatie en beoordeling van dit eerdere verzoek niet kan worden gewijzigd.

De Raad is immers niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot een eerder verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen.

Verzoeker volhardt dat de nieuw neergelegde medische attesten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 2) aantonen dat hij over een mentale achterstand beschikt die verklaart waarom hij niet in staat is om precieze en coherente verklaringen af te leggen over zijn Somalische nationaliteit. De Raad herhaalt dat verzoeker met deze attesten niet aantoont dat zijn verstandelijke vermogens dermate beperkt zouden zijn dat hij niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen of zijn persoonlijke leefwereld en ervaringen op een gedetailleerde, correcte en coherente wijze toe te lichten. Uit de attesten blijkt evenmin dat zijn psychische problemen zijn cognitieve vermogens zouden aantasten in die mate dat hij niet in staat zou zijn geweest om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen.

Waar verzoeker meent dat deze attesten de vervolgingsfeiten die hij in Somalië zou hebben ondergaan kunnen staven, merkt de Raad op dat dergelijke attesten niet kunnen volstaan om de in het kader van verzoekers eerste verzoek vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen.

Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. De bestreden beslissing wees er dan ook terecht op dat de medische attesten werden opgemaakt aan de hand van verzoekers verklaringen en gedragingen die hij stelde ten opzichte van de opsteller. Het is niet omdat de attesten een samenvattende weergave bevatten van verzoekers verklaringen, dat dit eveneens impliceert dat hieruit een causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van verzoekers beweerde Somalische nationaliteit en/of de vervolgingsfeiten in Somalië zou kunnen aantonen.

De bestreden beslissing wees er bovendien nog terecht op dat de inhoud van de medische attesten niet eensluidend is met verzoekers verklaringen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming: "Treffend is overigens vast te stellen dat uw verklaringen bij uw neuropsycholoog en uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming helemaal niet eensluidend blijken. Het is immers verbazingwekkend te noemen dat u bij de DVZ aangeeft volledig analfabeet te zijn (zie verklaringen DVZ d.d. 13/11/2018, vraag 11), vervolgens op het CGVS vertelt dat u tevergeefs probeerde les te volgen in een koranschool maar uiteindelijk noch daar noch naar een gewone school bent gegaan (notities CGVS d.d. 11/12/2019, p. 8,9) om tijdens uw consultatie bij uw neuropsycholoog haar voor te houden dat u Somalisch kan lezen en schrijven en dat u naar een klas in een privéschool bent gegaan (zie verslag neuropsycholoog d.d. 26/05/2021, p.1).

Voorts is het opvallend dat u bij uw neuropsycholoog beweert uw vader voor uw ogen vermoord te hebben zien worden (zie verslag neuropsycholoog d.d. 26/05/2021, p.2), terwijl u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming voorhield dat uw vader buiten uw zicht zou zijn omgebracht (zie vragenlijst CGVS d.d. 13/11/2018, vraag 5). Los van het feit dat er aan uw verklaringen al geen enkel geloof kon en kan worden gehecht, lijkt u er geen graten in te zien om bij uw neuropsycholoog uw verklaringen doordacht aan te passen om u zelf een bepaald profiel aan te meten naar gelang de situatie zich voordoet. Deze vaststelling wijst er dan ook bijkomend op dat uw verstandelijke vermogens allerminst beperkt te noemen zijn." Dergelijke vaststellingen doen verder afbreuk aan de bewijswaarde van het door verzoeker neergelegde attest.

Waar verzoeker nog verwijst naar rechtspraak van het EHRM, kan hieruit slechts worden afgeleid dat, indien een bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst, het letsel van de asielzoeker heeft veroorzaakt, dit gegeven de betrokken staat ertoe verplicht om nader onderzoek naar dat bewijsmiddel te laten verrichten om twijfel weg te nemen dat de verzoeker na uitzetting naar het desbetreffende land wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Of dat bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet de staat beoordelen, volgens de rechtspraak van het EHRM, in het licht van de gestaafde dan wel geloofwaardig te achten persoonlijke situatie van de asielzoeker en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het desbetreffende land en deze beoordeling is dus telkens zaakspecifiek (cf. § 53 t/m 56 van het arrest "R.C. tegen Zweden", van 9 maart 2010, nr. 41827/07, § 41 t/m 44 van het arrest "D.N.W. tegen Zweden", van 6 december 2012, nr. 29946/10, § 62 van het arrest "I. tegen Zweden", van 5 september 2013, nr. 61204/09, en § 39 t/m 42 van het arrest "R.J. tegen Frankrijk", van 19 september 2013, nr. 10466/11). Ook al vloeit een dergelijke verplichting voort uit de rechtspraak van het EHRM en wordt dit bevestigd door de rechtspraak van de Raad van State, dan nog benadrukt de Raad dat elke zaak op de eigen merites dient te worden beoordeeld. In casu werd in het kader van verzoekers eerste verzoek geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten. Bovendien is hierboven onder andere komen vast te staan dat de inhoud van de medische attesten tegenstrijdig is met verzoekers verklaringen, zodat verder onderzoek zich niet opdringt.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is evenmin dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in de bewijswaarde van de neergelegde nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 1) ter staving van zijn Somalische nationaliteit en herkomst. De Raad merkt op dat zijn verweer voorbijgaat aan de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing op basis waarvan kan worden besloten dat dit document geen afdoende bewijswaarde heeft om de teloorgegane geloofwaardigheid van verzoekers

verklaringen over zijn Somalische nationaliteit en herkomst te herstellen: "Betreffende de neergelegde nationaliteitsverklaring op uw naam, verklaarde u zelf om een document bij de Somalische ambassade in Brussel te zijn geweest, ten einde een bewijs te leveren van uw Somalische nationaliteit (zie verklaringen DVZ d.d. 25/11/2021, vraag 16 en vraag 18). Er dient echter te worden opgemerkt dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kan de ambassade in België zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. In het door u neergelegde document wordt vermeld dat de Somalische ambassade bij het opstellen van dit attest uw gegevens integraal heeft overgenomen van de door u neergelegde verblijfskaart. Aldus biedt de door u neergelegde nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade, waarvan niet betwist wordt dat deze werd uitgereikt door deze instantie, naar de inhoud toe, niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn."

Verzoekers verwijzing naar documenten inzake de nood aan subsidiaire bescherming voor personen die afkomstig zijn uit Somalië (verzoekschrift, stukken 3-6) dateren van 2011, 2014 en 2017 en zijn verder niet relevant, aangezien verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek nog steeds niet aannemelijk maakt dat hij over de Somalische nationaliteit beschikt.

Deze documenten kunnen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er zijn ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het vorig verzoek om internationale bescherming.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen."

In acht genomen wat voorafgaat, werpen de door de verzoeker aangehaalde argumenten geen nieuw licht op motieven van de bestreden beslissing. Er zijn ook geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van de vorige verzoeken om internationale bescherming. De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Derhalve is het volgend verzoek om internationale bescherming, in toepassing van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, niet-ontvankelijk. Voorts heeft de bestreden beslissing in overeenstemming met artikel 57/6/2, § 2, van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze geoordeeld dat een terugkeerbesluit niet leidt tot refoulement. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een december tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP